



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: V. V., narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Matoušem Vrběckým
sídlem Tomášská 25/6, 118 00 Praha 1 – Malá strana

proti
žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, IČO 00064581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – Staré město

za účasti osoby zúčastněné na řízení : Správa železnic, státní organizace
sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00, Praha 1-Nové město,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2022, č. j. MHMP 1810499/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 3. 11. 2023, č. j. MHMP 1810499/2022, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 15 342 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudu k rukám zástupce žalobkyně, Mgr. Matouše Vrběckého, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvoláních žalobkyně a P. Š. proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí (dále jen „*stavební úřad*“) ze dne 28. 1. 2022, č. j. 00921/2022/OVDŽP (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Tímto prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad ve výroku I. povolil stavební záměr „*Optimalizace trati Smíchov (mimo) - Černošice (mimo) - Lávka pro pěší X*“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH v katastrálním území X; výrokem II. stanovil společné podmínky pro umístění stavby; ve výroku III. stanovil společné podmínky pro provedení stavby a výrokem IV. povolil kácení dřevin.
2. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, kterým bylo rozhodnutí ve výrocích I., II. A IV. změněno, ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že:
 - v I. výroku text: „*Navrhovaná stavba lávky bude dočasná, do doby vybudování trvalého mimoúrovňového křížení v prostoru železničního přejezdu.*“ nahradil textem: „*Navrhovaná stavba lávky bude dočasná, do doby vybudování trvalého mimoúrovňového křížení v prostoru železničního přejezdu, maximálně však do 31.12.2028 z důvodu konce platnosti územního plánu hl. m. Prahy.*“
 - ve II. výroku doplnil podmínku č. 7 takto: „*...Maximálně je doba trvání stavby omezena do 31.12.2028 z důvodu konce platnosti územního plánu hl. m. Prahy.*“;
 - výrok IV. povolující kácení dřevin vypustil.
4. Žalobkyně v odvolání uplatnila řadu námitek, z nichž jen některé následně uplatnila jako žalobní námitky v podané žalobě a upřesnila při ústním jednání před soudem. Soud proto zmiňuje vypořádání jen *třetí, čtvrté, sedmé a deváté* odvolací námitky žalovaným, neboť v nich uvedené výhrady jsou i součástí žalobních bodů a vymezují tak rozsah soudního přezkumu.
5. *Třetí odvolací námitku* žalobkyně označila jako „Procesní vada – absence výzvy k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí“. V rámci ní namítala, že stavební úřad porušil ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), podle něž má správní orgán povinnost dát účastníkům možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí před jeho vydáním. Argumentovala rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 2. 2009, č. j. 57 Ca 18/2008, který vyslovil, že tuto povinnost nelze splnit tím, že možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí správní orgán uvede v oznámení o zahájení řízení (jak zde učinil stavební úřad), jelikož si účastník nemůže sám učinit relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů pro rozhodnutí ukončeno. Žalobkyně k tomuto odkázala rovněž na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 329/04 ze dne 3. 3. 2005, podle kterého je porušení tohoto práva účastníků i porušením principu právního státu a čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

základních práv a svobod, což má takřka vždy za následek nezákonnost rozhodnutí, k čemuž musí přihlížet jak správní orgány, tak správní soudy.

6. Žalovaný tuto námitku žalobkyně označil za nedůvodnou s odkazem na tzv. koncentrační zásadu řízení podle § 94n zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Podle žalovaného z této zásady plyne, že námitky účastníků řízení musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání nebo ústním jednání, popř. ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 15 dnů, jinak se k nim nepřihlíží. Tato lhůta přede dnem konání (veřejného) ústního jednání, popř. lhůta stanovená při upuštění od jednání, je tak současně lhůtou pro nahlížení do spisu (§ 38 správního řádu), vyjadřování se k podkladům pro rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu), podání navrhovaných důkazů (§ 36 odst. 1 správního řádu) a uplatňování námitek. Jedná se o koncentrační zásadu, která předpokládá, že v době konání ústního jednání, resp. k okamžiku počátku běhu stanovené lhůty, jsou všechny podklady pro vydání společného povolení k dispozici, aby se k nim mohli účastníci řízení vyjádřit. Pouze v případě, že jsou následně podklady pro vydání rozhodnutí doplňovány, musí mít účastníci opět možnost se s nimi podle § 36 odst. 3 správního řádu seznámit a případně se k nim i vyjádřit formou námitek. Nadto žalovaný zdůraznil, že po oznámení o zahájení řízení nebyl spis doplňován a že žalobkyně nevyužila svého práva na nahlížení do spisu.
7. *Čtvrtou odvolací námitkou* žalobkyně bylo nesprávné vymezení účastníků řízení a neuvedení úvahy, kterou se stavební při tomto jejich vymezování řídil, čímž porušil ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu a způsobil tak nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí. Stavební úřad aplikoval neexistující ustanovení § 94 k odst. 2 písm. e), když tento paragraf nebyl členěn v odstavce. Žalobkyně citovala z komentářů ke stavebnímu zákonu rozvádějících, co vše má stavební úřad při vymezování okruhu účastníků zohlednit. Stavební úřad pouze uvedl, že lávka pro pěší využití nebude zdrojem hluku a že založení stavby neovlivní okolní pozemky ani vodní režim na nich, a že po celou dobu realizace stavby bude zachován přístup k přilehlým objektům. Jelikož stavební úřad zřejmě nepočítal se zásahem imisemi okolních pozemků, vlastníci pozemků parc. č. XI, parc. č. XJ, parc. č. XK, parc. č. XL, parc. č. XM, parc. č. XN, vše v katastrálním území X, nemohou být posuzovaným stavebním záměrem dotčeni a neměli tak být zahrnuti do okruhu účastníků řízení dle ustanovení § 94k písm. e) stavebního zákona. Navíc stavební úřad nesprávně do okruhu účastníků zahrnul i osobu s vlastnickými či jinými věcnými právy k pozemku parc. č. XO v témže katastrálním území; uvedený pozemek totiž neexistuje.
8. Žalovaný k této námitce uvedl, že nesprávné označení odst. 2 u paragrafu § 94k je zřejmou chybou v psaní a nejedná se o vadu, která by měla vliv na postavení účastníků ani zákonnost rozhodnutí. Celkově pak námitku označil za nedůvodnou, a to proto, že se ztotožnil se stanoveným okruhem účastníků tak, jak jej stavební úřad vymezil a popsal. Přesto však žalobkyni přisvědčil, že stavební úřad mohl svou úvahu blíže zdůvodnit, ale z předložené dokumentace podle něj vyplývá, že stavební úřad ve svém závěru nepochybil. Možnost dotčení vlastnických nebo jiných věcných práv v posuzovaném případě vyplývá minimálně z vlastního provádění stavby, a proto stavební úřad přizval do řízení vlastníky nemovitostí v blocích domů přiléhajících ke křižovatce komunikací S., D., M. a R. v místě železničního přejezdu. Podle žalovaného v kontextu stavebních záměrů, které probíhají v souvislosti s optimalizací železničního koridoru na území městské části, nelze vyloučit možnost ještě širšího okruhu dotčených osob. K žalobkyní namítané neexistenci pozemku parc. č. XO žalovaný uvedl, že patrně došlo k jeho rozdělení na pozemky parc. č. XP a parc. č. XQ; i zde

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

se stavební úřad patrně buď dopustil chyby v psaní, či pominul údaje z evidence. Tato vada nicméně neměla žádný vliv na stanovení okruhu účastníků řízení, jelikož oba vlastníci těchto nových pozemků jsou tzv. hlavními účastníky řízení a je jim po celou dobu řízení doručováno jednotlivě. V závěru žalovaný ještě uvedl, že žalobkyni nepřísluší hájit v řízení práva dalších účastníků, když z obsahu námítky nevyplývá, jakým způsobem se stanovení okruhu účastníků týká jejich práv.

9. *Sedmou odvolací námitkou* žalobkyně bylo nedodržení požadavků plynoucích z § 29 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky stavby v hlavním městě Praze (dále jen „Pražské stavební předpisy“). Podle žalobkyně se stavební úřad vůbec nezabýval souladem záměru s těmito ustanoveními, když je zřejmé, že podpěra jednoho z pilířů („P3“) bude umístěna v těsné blízkosti (na hranici) pozemku parc. č. XR, a to i v těsné blízkosti objektu zakresleného v katastrální mapě, tedy v rozporu s požadavkem 3 m odstupu stavby od hranice sousedního pozemku plynoucího z § 29 odst. 2 pražských stavebních předpisů. Záměr je dále v rozporu i s § 29 odst. 4 Pražských stavebních předpisů, když má jeho schodiště být směrem k sousednímu pozemku opatřeno toliko zastiňovací plentou, a bude tedy směřovat do tohoto pozemku stavebními otvory. Záměr podle žalobkyně nesplňuje ani požadavek § 29 odst. 5 Pražských stavebních předpisů, když umístění jeho východní strany s ohledem na odstup od hranice pozemku parc. č. XR neumožňuje řádný přístup za účelem provedení údržby.
10. K rozporu s § 29 odst. 2 pražských stavebních předpisů žalovaný konstatoval, že pro záměr byla rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 22. 7. 2022, č. j. 13188/2022/OVDŽP (dále jen „rozhodnutí o povolení výjimky“), povolena výjimka z tohoto pravidla spočívající ve snížení odstupové vzdálenosti stavby a sousedního pozemku z 3 m na 0,4 m. Ustanovení odst. 4 téhož paragrafu na posuzovaný případ nedopadá, jelikož stavba není umístěna přímo na společné hranici pozemků, a doplňkové stavby žalobkyně umístěné při společné hranici zde žádná okna neobsahují. Stran žalobkyní namítaného rozporu s odstavcem 5 téhož paragrafu žalovaný konstatoval, že vzdálenost 0,4 m umožňuje údržbu staveb ve vlastnictví žalobkyně přístupem ze severní a jižní strany a v případě potřeby i skrze konstrukci schodiště.
11. *Devátou odvolací námitku* žalobkyně vytýkala porušení § 53 odst. 1 Pražských stavebních předpisů, podle nějž musí být stavby navrženy, prováděny, užívány a případně odstraňovány tak, aby nebyla ohrožena bezpečnost jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb. Stavební úřad se však podle ní otázkou bezpečnosti uživatelů okolních staveb vůbec nezabýval a nevzal tak v úvahu ohrožení (porušení statiky) hospodářského objektu a zdi tvořící hranici na pozemku parc. č. XR, jehož uživatelé budou podle žalobkyně ohroženi užíváním lávky pro pěší.
12. Podle žalovaného nelze dovodit skutečnosti, ve kterých žalobkyně spatřuje namítané ohrožení. Zřízení i demontáž lávky proběhne za nepřipustnosti uživatelů tohoto pozemku a je navržena tak, aby plnila požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu i bezpečnost užívání. Návrh podle žalovaného splňuje obecný regulativ pro bezpečnost a přístupnost při užívání dle ust. § 53 odst. 1 Pražských stavebních předpisů. Dále žalovaný uvedl, že dokumentace záměru obsahuje dostatečné posouzení vlivu na sousední pozemky a stavby, a poukázal na konkrétní skutečnosti v ní uvedené: „V Souhrnné technické zprávě bod 1.3.1 Pražské stavební předpisy je k souladu s požadavky ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) PSP uveden odkaz na statické výpočty v dokumentaci SO lávky; zde je uvedeno, že jsou splněny normy Eurokódů 1 až 9 + ČSN ISO 2394 (pozn. MHMP: požadavky ust. § 40 odst. 1 PSP se považují za splněné, je-li postupováno podle normy uvedené v ust. § 84 PSP); k souladu s ust. § 41 odst. 1 PSP Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.“

v dokumentaci uvedeno: „Vzhledem k charakteru lávky a její dočasnosti je založení navrženo plošné na povrchu, na zhutněný podsyp bude uložena rovinanina ze silničních panelů, která zajistí rovnoměrný roznos zatížení lávky a věží do podloží (pilíře P1 a P3), pilíř P2 bude založen do monolitického základového bloku...“; k souladu s ustanovením § 41 odst. 2 PSP je pak na str. 14 Souhrnné technické zprávy uvedeno: „Navržené založení neovlivňuje okolní pozemky ani vodní režim na nich“. Z výkresu č. D.1.7 Výkopový plán a výkres vyplývá výkop (za účelem zarovnaní terénu) při hranici s pozemkem parc.č. XR na úroveň 198,683 m n.m. Bpv; podle odměření v řezu II/D1.3.1 ve výkresu D.1.3.3 Nový stav - řezy se jedná o snížení terénu do hloubky cca 0,9 m. Vzhledem ke sníženému terénu v prostoru pozemku parc.č. XR (střechy hospodářských budov, popř. přístěnků přilehlých ke hranici dosahují na úroveň terénu v místě umístění pilíře P1) je zřejmé, že se nezasahuje pod základy staveb.“ V závěru vypořádání této námitky žalovaný dokládal i odbornou erudici osob, které autorizovaly dokumentaci pro povolení záměru.

III. Žaloba

13. Žalobkyně protbrojí žalobou, kterou soudu doručila dne 28. 12. 2022. Součástí žaloby byl i návrh, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek.
14. *V první žalobní námitce, v řízení před správními orgány dosud neuplatněné, žalobkyně tvrdila podjatost stavebního úřadu, kterou vyvodila ze sdělení společnosti Černošice na internetových stránkách Úřadu městské části Praha – Velká Chuchle, ze kterých seznala, že zde posuzovaná stavba je dlouhodobě od průběhu roku 2020 požadována představiteli Úřadu městské části Praha – Velká Chuchle. To podle žalobkyně zakládá tzv. systémovou podjatost celého stavebního úřadu Městské části Praha 16 ve smyslu § 14 správního řádu, když pod něj podle Statutu hlavního města Prahy spadá mimo jiné území městské části Praha – Chuchle. Žalobkyně k tomuto odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2013, č. j. (1) As 89/2010-152, podle kterého: „[p]ochybnosti o nepodjatosti úředních osob orgánu územního samosprávného celku (§ 14 odst. 1 správního řádu z roku 2004) ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, může za určitých okolností vyvolat již jen samotný politický význam či kontroverznost **určité stavby**, v souvislosti s níž se dané správní řízení vede, aniž by účastník správního řízení musel uvádět nějaké konkrétní skutečnosti, které by relevantním způsobem svědčily o politické „citlivosti“ věci.“ Podle žalobkyně je politický význam posuzované stavby zřejmý, zakládá jako takový pochybnost o nepodjatosti všech úředních osob stavebního úřadu a podle žalobkyně tak mohlo být jeho rozhodování ovlivněno i jinými než zákonnými hledisky. Žalobkyně rovněž podotkla, že nemohla námitku uplatnit dříve, jelikož o tomto sdělení na webových stránkách dříve nevěděla. Je však přesvědčena, že je tato podjatost stavebního úřadu důvodem podjatosti jak prvostupňového, tak napadeného rozhodnutí, a zasáhla do její právní sféry, když by byla nucena strpět realizaci a užívání stavby.*
15. *Ve druhé žalobní námitce, která odpovídá její třetí odvolací námitce vytykala porušení svých procesních práv uvedla, že závěr žalovaného, že účastníci musejí mít možnost se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí pouze v případě, kdy jsou tyto podklady následně doplňovány, nemá oporu v obecně závazných právních předpisech. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, plyne, že účastník řízení si sám nemůže učinit právně relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů ukončeno, a že z výzvy k tomuto vyjádření musí být zřejmé, že k ukončení shromažďování podkladů došlo. Zde posuzovaný případ totiž nejde ani do jedné ze tří výjimek z § 36 odst. 3 správního řádu – nestanovuje tak jiný zákon, žalobkyně není žadatelem, kterému by bylo*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

plně vyhověno, ani se práva na vyjádření se k podkladům nevzdala. K argumentaci žalovaného koncentrací řízení žalobkyně upozorňuje, že její právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí tímto není nijak dotčeno. Absence této výzvy měla podle žalobkyně vliv na celkovou zákonnost prvostupňového rozhodnutí, jelikož jde o obtížně odstranitelnou vadu spočívající nejen v porušení správního řádu, ale i čl. 36 odst. 1 a 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

16. *Třetí žalobní námitka* odpovídá *čtvrté odvolací námitce* a směřuje do *vymezení okruhu účastníků řízení*. Žalobkyně setrvává na tom, že stavební úřad tento okruh vymezil nesprávně a neuvedl žádné úvahy, které ho k výběru vedly. Žalobkyně dále upozorňuje, že žalovaný na straně jedné nezákonně aproboval postup stavebního úřadu („*mohl svou úvahu blíže zdůvodnit, ale z obsahu předložené dokumentace vyplývá, že ve svém závěru nepochybil*“) a na straně druhé připustil, že okruh účastníků mohl být ještě širší. Navíc zkrátil žalobkyni na jejích právech, když uvedl, že jí nepřísluší hájit práva dalších účastníků. Žalobkyně upozorňuje, že má právo podat proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání a v souladu s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu v něm uvést, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy a nesprávnost rozhodnutí či jemu předcházejícího řízení, a to bez povinnosti tvrzení dotčení na svých právech – takové tvrzení je podstatné až v řízení před správními soudy. Žalobkyně však doplnila, že na svých právech tímto postupem žalovaného dotčena byla, jelikož s počtem účastníků řízení souvisí otázka doručování (podle § 144 odst. 1 správního řádu v řízení s více než 30 účastníky lze doručovat veřejnou vyhláškou).
17. *Ve čtvrté žalobní námitce*, odpovídající *sedmé námitce v odvolání*, označuje žalobkyně *nedostatečnou odstupovou vzdálenost* záměru od hranice sousedního pozemku v rozporu s ustanovením § 29 odst. 2 pražských stavebních předpisů. K argumentaci žalovaného, že bylo pro záměr vydáno rozhodnutí o povolení výjimky snižující odstup z 3 m na 0,4 m, žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2013, č. j. 8 As 8/2011-66, podle kterého rozhodnutí o povolení výjimky z obecných požadavků na výstavbu samo o sobě nezakládá práva a povinnosti fyzických a právnických osob, a proto lze takové rozhodnutí soudně přezkoumat až v rámci přezkumu rozhodnutí vztahující se k povolení daného stavebního záměru.
18. Žalobkyně se tedy na základě této soudní praxe přezkumu rozhodnutí o povolení výjimky domáhá, jelikož jí byla zkrácena na svém vlastnickém právu, které jí zaručuje čl. 11 Listiny základních práv a svobod. I v tomto řízení o výjimce byla žalobkyně zkrácena na svém právu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, stejně jako namítá v druhé žalobní námitce stran zde přezkoumávaného řízení. Namítala to ve svém odvolání proti rozhodnutí o povolení výjimky a žalovaný měl toto rozhodnutí zrušit, což žalobkyně opírá o citaci komentáře ke správnímu řádu. Jelikož tak žalovaný neučinil, zasáhl tak do žalobkynina práva na soudní a jinou ochranu podle čl. 36 a 38 Listiny základních práv a svobod. Žalovaný došel k nesprávnému závěru, že při hranici pozemku a záměru se nachází pouze hospodářský objekt bez okenních otvorů; k tomuto přikládá žalobkyně fotodokumentaci prokazující okenní otvor v objektu směřující na pilíř záměru („Fotodokumentace2.jpeg“) a podotýká, že ve svých námitkách ze dne 2. 7. 2022 navrhovala nařízení ústního jednání spojeného s ohledáním na místě. Když toto žalovaný nenařídil, postupoval v rozporu s § 3 správního řádu, jelikož nezjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rozhodnutí o výjimce tedy založil na nesprávně zjištěném skutkovém stavu a zasáhl do vlastnického práva žalobkyně, která bude nucena trpět jeho omezení pohledem na stavbu v bezprostřední blízkosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

19. *V páté žalobní námítce*, odpovídající *deváté odvolací námítce*, žalobkyně namítala nedostatečné posouzení vlivu záměru na statiku opěrné zdi tvořící hranici pozemků parc. č. XR a parc. č. XG v katastrálním území X. Dokumentace pro společné povolení, na kterou se žalovaný odkazoval při vypořádání odvolací námítky, se však vztahuje výlučně k vlastní stavbě, nikoliv na okolní pozemky či stavby. Správní orgány postupovaly v rozporu s § 3 správního řádu, když neprovedly ústní jednání spojené s ohledáním na místě; ani žadatel o vydání společného povolení neoslovil žalobkyni za účelem prohlídky pozemku parc. č. XR. Žalovaný zasáhl do práv žalobkyně tím, když převážně potvrdil prvostupňové rozhodnutí povolující záměr, který bude mít za následek vznik škody na pozemku žalobkyně, a to narušením statiky opěrné zdi, případně i riziko újmy na zdraví či životě uživatelů pozemku či dokonce uživatelů lávky.
20. Z těchto důvodů žalobkyně soudu navrhuje, aby napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

21. Žalovaný v svém vyjádření k žalobě předeštl následující argumentaci.
22. K *první žalobní námítce o systémové podjatosti stavebního úřadu*, žalovaný konstatoval, že se mu sice nepodařilo dohledat elektronický odkaz na sdělení Společnosti Černošice ze dne 10. 8. 2021, nicméně případný zájem představitelů městské části Praha – Velká Chuchle nemůže již z povahy věci způsobit systémovou podjatost pracovníků úřadu jiné městské části.
23. Stran *druhé žalobní námítky, porušení procesních práv žalobkyně*, žalovaný odkázal na vypořádání třetí odvolací námítky žalobkyně na stranách 8 až 11 napadeného rozhodnutí. Jelikož nebyl spis od oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 11. 2021 doplňován o žádné další podklady, neměl stavební úřad povinnost s nimi žalobkyni opětovně seznamovat. Žalobkyně neuvádí, v čem je toto posouzení nezákonné, pouze opakuje, že nemohla bez výzvy seznat, v jaké okamžiku bylo shromažďování podkladů ukončeno, popř. zda byly doplněny nové či nikoliv. Ty však byly shromážděny právě při oznámení o zahájení řízení a účastníkům byla stanovena 15denní lhůta pro uplatňování námitek proti záměru, čehož žalobkyně nevyužila.
24. Co se týče *třetí žalobní námítky* týkající se *vymezení okruhu účastníků řízení*, žalovaný tvrdí, že je oprávněn zhojit vady odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, resp. jej doplnit, a odkazuje na pasáž napadeného rozhodnutí, kde tak učinil. Z argumentace žalobkyně o vlivu počtu účastníků na způsob doručování podle § 144 odst. 2 správního řádu podle žalovaného nelze vysledovat, čeho se žalobkyně domáhá, resp. jak se způsob doručování projevil negativně v její právní sféře, když jí bylo prvostupňové rozhodnutí veřejnou vyhláškou řádně doručeno a podala proti němu odvolání.
25. Ke *čtvrté žalobní námítce* směřující *do odstupové vzdálenosti a rozhodnutí o povolení výjimky* žalovaný z rozhodnutí o výjimce cituje, že obytný dům č. p. X nemá na západní stranu směrem k lávce žádná okna obytných místností, což je ve spise doloženo fotodokumentací (vytištěné snímky z map Google z funkce Street View z roku 2012). Z obsahu odvolací námítky žalobkyně narušení soukromí nijak nevyplývá, jak by případné seznámení žalobkyně s těmito podklady mohlo ovlivnit její procesní postup; navíc z obsahu spisu plyne, že svého oprávnění nahlédnout do podkladů vůbec nevyužila. Stavební úřad ověřil skutečnosti žalobkyni známé, které nijak nezpochybnila; podle žalovaného je tento postup v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, podle kterého se nepřihlíží k vadám řízení, o Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost. Žalobkyní dodaná fotografie podle žalovaného zachycuje okno v 2. NP rodinného domu, které žalobkyně nyní v rozporu s posledním zkolaudovaným stavem označila za okno obytné místnosti. Žalovaný dále cituje své dřívější vypořádání této odvolací námítky, tedy že není rozhodný charakter místnosti, do které okno vede, jelikož se tento rodinný dům nachází cca 16 m od hranice pozemku a je od záměru odcloněn hospodářskými stavbami a prostorem dvora. Další fotografie zachycují okna těchto hospodářských staveb, které ale nejsou podle žalovaného umístěna ve stěně na společné hranici; ta žádné otvory neobsahuje, zřejmě se jedná o neudržovanou zeď ubourané stavby s opadanou omítkou. V odvolání navíc žalobkyně žádné okno nezmiňovala, řešila pouze statiku opěrné zdi. Žalovaný uzavírá, že relevantní by byla pouze existence oken ve stěně na společné hranici. Dočasný pohled na 16 m vzdálenou lávku nad střechou hospodářského objektu z podkrovní místnosti s nespécifikovaným využitím toto nespĺňuje.

26. Poslední *pátou žalobní námitku* žalovaný již vypořádal na straně 18 napadeného rozhodnutí, na kterou odkazuje. Od ohledání na místě stavební úřad upustil v souladu s § 94m odst. 3 stavebního zákona. Tvzení žalobkyně obsažená v této námitce označil žalovaný za obecná a subjektivní.
27. Žalovaný soudu navrhl, by podaou žalobu zamítl.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

28. V řízení uplatnila práva osoby zúčastněné na řízení Správa železnic, sátní organizace, která ve svém vyjádření zaujala nesouhlasné stanovisko toliko k návrhu na přiznání odkladného účinku, když uvedla, že technologické provedení na konstrukci provizorní lávky nijak nezatíží okolní pozemky a neohrozí statiku předmětné opěrné zdi. Poukázala rovněž na nepoměr případné újmy hrozící žalobkyni oproti újmě investora a vynaložení nemalých finančních prostředků na materiál a konstrukci lávky.

VI. Jednání před soudem

29. Zástupce žalobkyně v ústním přednesu zopakoval a přdestřel význam žalobních tvrzení.
30. Uvedl, že nemůže obstát výklad žalovaného, že lhůta pro uplatnění námitek účastníků řízení, uvedená tedy v oznámení o zahájení řízení, o předmětném záměru je současně lhůtou nahlížení do spisu a navrhování důkazů vyjadřování se k podkladům pro vydání rozhodnutí, neboť v této lhůtě mohou být podávány námítky a doplňovány důkazy, proto spis nemusí být kompletní, a právě výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí slouží k možnosti účastníka řízení zjistit, da je spis celý a je ve fázi před vydáním rozhodnutí. V dané věci však výzva vydána nebyla, bylo učiněno pouze oznámení o zahájení řízení a následně již rovnou bylo vydáno rozhodnutí ve věci. Smyslem výzvy k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí je umožnit účastníkovi řízení uplatnit nějaké své stanovisko. Koncentraci řízení je třeba chápat tak, že nelze kdykoliv uplatňovat námítky, ale nikoliv zamezení uplatňovat stanovisko k podkladům.
31. Ve vztahu k otázce účastenství poukázal na to, že v této věci je podstatné, že účastenství osob v prvostupňovém ani v odvolacím řízení nebylo žádným způsobem odůvodněno, přičemž např. v prvostupňovém společném povolení byl např. jako účastník uveden vlastník domu čp. X, kdy lze z katastrální mapy zjistit, že jde o vlastníka, který je poměrně dost vzdálen od stavebního záměru, nemá na něj ani přímý výhled a není zřejmé, z jakého důvodu byl vlastně považován za účastníka řízení. Dotčení na právech žalobkyně spatřuje v tom, že otázka Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

účastenství má vliv na doručování veřejnou vyhláškou, což byl tento případ. Účastenství by mělo být skutečně odůvodněno tak, proč ta určitá nemovitost, respektive ten určitý vlastník je účastníkem řízení a z jakého důvodu tak, aby bylo potom možné ověřit, jestli bylo správně doručováno veřejnou vyhláškou nebo jestli se nejednalo o řízení, ve kterém bylo méně než 30 účastníků. V druhém případě by se doručovalo standartně do vlastních rukou žalobkyně. Žalobkyně je více jak osmdesátiletá osoba, které, bylo-li by jí doručováno do vlastních rukou, tak by samozřejmě nic nepřehlédla. Za situace, kdy jí bylo doručováno veřejnou vyhláškou, tak i z obsahu správního spisu je zjevné, že nepodala námitky, protože se zkrátka neseznámila s obsahem úřední desky.

32. K povolení výjimky z odstupové vzdálenosti zástupce upozornil na ust. § 169 odstavec 2 tehdy účinného stavebního zákona, na skutečnost, že nebudou ohroženy sousední pozemky nebo stavby. Přitom žalovaný sám uvádí, že na hranici pozemků se nachází neudržovaná zeď. Výjimka byla povolena, aniž by proběhlo ohledání na místě. Stavební úřad bez ohledu na argumentaci žalobkyně neprovedl ohledání na místě, nezjistil stav věci a žalovaný tento postup nezákonně aproboval. V žalobě je namítáno, že žalovaný se nezabýval vlivem stavby na pozemek žalobkyně. Dokumentace, která byla zpracována, předložena a posuzována stavebním úřadem i žalovaným, se nezabývá vlivem na pozemek žalobkyně. Posuzuje výlučně stavební záměr, to znamená, pozemek, na kterém je umístěn záměr jako takový. Přitom vliv stavby na okolní stavby a pozemky je dle tehdy účinné vyhlášky 499/2006 Sb. povinnou náležitostí dokumentace pro společné povolení. Toto nebylo bráno do úvahy. Obzvláště, když žalobkyně na to v řízení poukazovala. Nejde jen o formální vadu, ale o vadu, která může zasáhnout do vlastnického práva žalobkyně, která od počátku tvrdí, že je nebo může být nějakým způsobem ohrožena statika domu nebo opěrné zdi, která je na hranici pozemků a přitom to nebylo nikým posuzováno ani v rámci zpracované dokumentace.
33. Zástupce žalobkyně dále doplnil, že lávka pro pěší byla od začátku prezentována jako něco, co bude sloužit ke zlepšení nebo zvýšení bezpečnosti, co bude vlastně sloužit k přechodu osob za situace, kdy bude probíhat rekonstrukce železniční tratě. Při zakrytí lávky proti pohledům do okolních budov. Realita je jiná a původně zamýšlené zakrytí nebylo adekvátní, i účel lávky pominul, když lávka byla realizována někdy na začátku roku 2023, až poté, co už došlo k rekonstrukci tratě. Nicméně zásadní chyba, která zasahuje do právní sféry žalobkyně spočívá v tom, že žalobkyni bylo upřeno právo se v určitý moment vyjádřit k věci.
34. Zástupkyně žalovaného setrvala na zákonnosti napadeného rozhodnutí, uvedla údaje týkající se dostatečného odstupu pilíře stavebního záměru od nemovitostí žalobkyně a oponovala žalobním námitkám ohledně porušení práva žalobkyně vyjádřit se k podkladům řízení s poukazem na dodrženou zásadu koncentrace řízení a na to, že řízení nebylo po oznámení stavebního řízení doplňováno.
35. Osoba zúčastněná na řízení se jednání před soudem, ač řádně předvolána, neúčastnila.

VI. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

36. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů. Přitom vycházel ze skutkového stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

37. V souzené věci je z obsahu žalobních námitek zřejmé, že žalobkyně dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí a věcnou nesprávnost povoleného stavebního záměru z procesních pochybení stavebního úřadu i žalovaného, u kterých má za to, že měly vliv na nezákonné rozhodování správních orgánů obou stupňů.
38. Žaloba je důvodná.
39. Ze vzájemné souvislosti žalobních námitek (žalobních bodů) poukazujících na porušení práv žalobkyně v procesu projednávání stavebního záměru ve stavebním i odvolacím řízení ve spojení se skutkovým stavem tak, jak vyplývá ze správního spisu, městský soud shledal, že těmto námitkám je třeba přisvědčit. Výjimkou je jediné námitka systémové podjatosti stavebního úřadu, kterou soud důvodnou neshledal.
40. Systémovou podjatost správního orgánu 1.stupně žalobkyně *v prvním žalobním bodu* vyvozovala v podstatě ze sdělení na internetových stránkách Úřadu městské části Praha – Velká Chuchle, tedy z veřejně přístupného sdělení o tom, že představitelé této městské části mají dlouhodobě zájem na realizaci předmětného záměru. To ovšem samo o sobě nenaplnuje znaky, s nimiž judikatura správních soudů, zejména Nejvyššího správního soudu spojuje systémovou podjatost, konkrétně systémové riziko podjatosti, které by vyvěřalo ze závadného zájmu někoho na výsledku řízení. Ne každý zájem zastupitelů územního samosprávného celku či úředníků jeho úřadu, nadto zde veřejně prezentovaný, lze automaticky, toliko z důvodu jejich působení v samosprávných orgánech spojovat s nežádoucím působením na realizaci záměru. To v dané věci již z povahy a účelu záměru, kterým je dočasná stavba, nadto stavba svým charakterem zjevně určená ke službě veřejnosti a k zajištění bezpečného přechodu chodců z důvodu rekonstrukce trati. Z pouhého sdělení, bez dalších souvislostí, a tedy jen ze subjektivního vnímání tohoto sdělení žalobkyní, nelze dovodit podezření na určitý závadný jev spočívající v působení např. vlivných osob, zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů na určitém pro ně prospěšném výsledku správního řízení, neboť takový vliv nic neprokazuje a současně to vylučuje samotná povaha a podstata rozhodované věci (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2010-152 , bod 24-25). Nejvyšší správní soud se také vyslovil k nadkritické míře systémového rizika podjatosti, tak, že: *„Oproti tomu „signálem nadkritické míry „systémového rizika podjatosti“ zpravidla nebude samotný fakt, že rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku bude mít dopad na tento celek. Proto např. nebude zpravidla důvodem k pochybám o nepodjatosti úředníka územního samosprávného celku samotná skutečnost, že jím vydané stavební povolení se dotkne majetkových či jiných zájmů obce, v níž bude stavba uskutečněna“.....*
41. Uvedené soud cituje k vysvětlení, že ne každý politický zájem – míněno i zájem územně samosprávného celku na vedení stavebního řízení či jeho požadavek na určitý stavební záměr musí automaticky znamenat rizikový politický zájem zainteresovaných nebo vlivných osob a neznamená automatické vyloučení příslušných úředníků z projednávání záležitostí, které mají dopady na tento celek. Nadto v dané věci takové podezření, jak bylo již výše zmíněno, vylučovala povaha záměru a jeho účel, ve věci pak rozhodovali úředníci Úřadu městské části Praha 16, stavebního úřadu.
42. Ze správního ani ze soudního spisu není patrné, že by žalobkyně námitku systémové podjatosti někdy v průběhu správního řízení uplatnila a blíže rozvedla, to tím spíše, jak v žalobě odkazuje, že pramenem této námitky bylo toliko sdělení na internetu, o němž tehdy ani nevěděla a jiné skutečnosti neuvádí. V žalobě tedy její námitky zůstaly toliko v úrovni

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

obecných tvrzení o politickém zájmu bez konkrétní skutečnosti, která by zpochybňovala nestrannost jednotlivých úředních osob stavebního úřadu.

43. Důvodnost žaloby však městský soud shledal ve vzájemné souvislosti všech ostatních námitek, které se, a to každá z jiného zákonného pohledu, sbíhají a stvrzují porušení procesních práv žalobkyně ve stavebním řízení.
44. Předně lze vyjít z druhé žalobní námity směřující do porušení práv na seznámení se s podklady pro rozhodnutí, zaručených ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
45. Podle ustanovení § 36 odst. 3, věty první zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
46. Smyslem ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí, tedy kdy již správní orgán ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady vůči úplnosti důkazní situace, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Účastník řízení si sám nemůže učinit relevantní úsudek o tom, kdy bylo shromažďování podkladů ukončeno, z výzvy správního orgánu musí být zřejmé, že bylo ukončeno. Z dikce citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že tato možnost není zpravidla právní úpravou vnímána tak, že se poskytne při zahájení řízení, nýbrž až po ukončení zjišťování podkladů pro rozhodnutí (srov. obdobně a obecně rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7A 112/2002-36). Nicméně není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení řízení stanoví jednak lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí a rovněž následnou lhůtu, ve které se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vždy je však třeba zkoumat, zda poté, kdy účastník v souladu s poučením postupoval, byl správní spis následně doplňován či nikoli a zda účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8Afs 21/2009-243).
47. V souzené věci však nenastala situace, která by konvalidovala, nedostatek, že žalobkyni nebyla zaslána výzva dle § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení se s podklady shromážděnými před vydáním rozhodnutí. A to z několika důvodů.
48. Předně z oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 11. 2021 nevyplývá, že ke dni oznámení o zahájení řízení byly shromážděny již veškeré podklady pro vydání rozhodnutí. Z výzvy není zjištělné a nebylo v ní výslovně uvedeno, že skutková zjištění byla provedena v úplnosti a řízení nebude doplňováno. Pokud má žalovaný za to, že nahlížení do spisu, jímž argumentuje ve vztahu ke koncentraci řízení v napadeném rozhodnutí, je postaveno na roveň seznámení s podklady pro rozhodnutí, pak městský soud tomuto argumentu neoponuje pouze, jde-li o případ, kdy účastníku je dáno na vědomí, že nejde o prosté nahlížení do spisu, ale fakticky o nahlížení pro účely seznámení s podklady pro rozhodnutí. Z oznámení o zahájení společného řízení ze dne 12. 11. 2021 nelze takové vyrozumění účastníků řízení, a tedy ani žalobkyně dovodit. Nevyplývá z něj, že by bylo účastníkům oznámeno ukončení shromažďování podkladů pro rozhodnutí a úplnost skutkových zjištění tak, že by nabyli dojmu, že spis již nebude doplňován. Nadto k tomuto dni ani nebylo vydáno rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností (prvostupňové rozhodnutí o výjimce bylo vydáno až 22. 7. 2024 k žádosti stavebníka ze dne 9.6.2022) ve vztahu Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

k nemovitostem žalobkyně, přičemž bez takového rozhodnutí a opatření stanovisek k tomuto rozhodnutí emohly být zákonně shromážděny všechny podklady pro rozhodnutí. V toto smyslu se tedy z povahy věci – z povahy zásady koncentrace námitek plně uplatní argumentace žalobkyně odkazem na rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 57Ca 18/2008, a to v tom, smyslu, že poučí-li stavební úřad účastníky a dotčené orgány o možnosti podat námítky a stanoviska ve stanovené lhůtě (zde ve lhůtě 15 dnů) pak bez dalšího upozornění, že shromažďování podkladů pro rozhodnutí je ukončeno, z povahy tohoto poučení nelze k právu účastníka seznámit se s podklady pro rozhodnutí vztahovat tutéž lhůtu a dovolávat se zásady koncentrace řízení. Skutečnost, že v dané věci byla žalobkyně jako ostatní účastníci, mimo většinové pravidlo, již v oznámení o zahájení řízení poučení o právu podávat námítky a *nahlížet* do podkladů rozhodnutí (nikoliv o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí), neznamená, že došlo k realizaci práv žalobkyně na vyjádření se k podkladům řízení před rozhodnutím a že žalobkyně nebyla na tomto právu zkrácena. Na uvedeném nic nemění argument žalovaného, že řízení nebylo doplňováno, neboť s ohledem na obsah oznámení o zahájení společného řízení, toto žalobkyně nemohla předvídat a následně ani vědět.

49. Druhý důvod, který svědčí o zkrácení žalobkyně na jejím právu dle § 36 odst. 3 správního řádu soud shledal v souvislosti s třetím žalobním bodem týkajícím se nedostatečného vymezení (odůvodnění) okruhu účastníků řízení a s tím spojené námítky pochybnosti o řádném doručování oznámení o zahájení řízení.
50. Soud nejprve musí obecně odmítnout mínění žalobkyně, že může uplatňovat námítky přesahující rozsah jejího dotčení jako účastnice řízení. Rozsah námitek osob, které jsou účastníky řízení, mimo stavebníka a obec, je upraven v ust. § 94k písm. c) až e) a je dán přímým dotčením na právech z titulu vlastníka pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn nebo z titulu jiného věcného práva k pozemku nebo stavbě anebo z titulu jiného věcného práva k sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, což je případ žalobkyně. Pouze v rámci uplatnění svých práv se účastníci mohou dovolávat ochrany proti dotčení na jejich právech a nemohou si přisvojovat práva jiných nebo se vyjadřovat k projednávanému záměru z hledisek, která se věcně jejich práv nedotýkají. Každý účastník tak může uplatňovat pouze námítky, které se týkají jeho nebo jím chráněných práv a zájmů. Pokud účastník řízení uplatňuje námítky přesahující výše uvedený rozsah, stavební úřad k těmto námitkám nepřihlíží (§ 89 odst. 3 a 4 stavebního zákona). Žalobkyně se proto mylí, pokud má za to, že jí přísluší hájit práva jiných účastníků řízení v tom, kdo by měl a kdo by neměl spadat do okruhu účastníků řízení v dané věci jen z toho titulu, že má žalobkyně právo poukazovat na nesprávnost rozhodnutí a podávat odvolání. Nicméně jen takto obecně však její námitka směřující do okruhu účastníků nestojí. Žalobkyně tuto námitku vznáší s výhradou nedostatečného odůvodnění specifikace účastníků řízení vzhledem k nemovitostem dotčeným předmětným stavebním záměrem s tím, že tento nedostatek správného vymezení, a tedy i počtu účastníků stavebního řízení má vliv na způsob doručování dle ust. § 144 odst. 1 správního řádu a tedy i na její práva být uvědomněna o záměru. Konkrétně, a jak bylo upřesněno při jednání před soudem, zda mělo být žalobkyni doručováno jednotlivě nebo veřejnou vyhláškou.
51. Uvedená námitka v tom uvedeném žalobkyní míněném smyslu nebyla žalovaným v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádána, když byla odmítnuta pouze s argumentací, že žalobkyni nepřisluší hájit v řízení práva dalších účastníků řízení a že okruh účastníků řízení byl vymezen dostatečně. Přitom seznatelné vymezení účastníků řízení tak, aby byli přehledně ztotožněni dle jejich vztahu ke konkrétním nemovitostem

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

v prvostupňovém rozhodnutí stavebního úřadu, ale i v napadeném rozhodnutí absentuje. Účastníci byli v tomto rozhodnutí identifikováni výslovně jen parcelními čísly pozemků, aniž by bylo přezkoumatelné, komu vlastnická a věcná práva přináležejí a zda jde skutečně o jednotlivé nositele těchto práv. Soud proto neměl podmínky pro to, aby přezkoumal, zda je v daném řízení více než 30 účastníků a zda tedy mělo být doručováno jednotlivě, tj. žalobkyni přímo a nikoliv veřejnou vyhláškou. Způsob doručování totiž determinuje, zda žalobkyně nebyla omezena na právu seznámit se s oznámením o zahájení řízení, na právu vyjádřit se k záměru, případně i ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Podle spisu i napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalobkyně proti stavebnímu záměru hojně brojila v odvolání a i v odvolacím řízení o udělení výjimky z odstupových vzdáleností, proto se jeví málo pravděpodobné, že by v případě vědomosti o zahájení řízení již k tomuto dříve nehájila svá práva v koncentrační lhůtě a nepodala námítky. Svou aktivitu vyvinula až v odvolacím řízení, kdy jí napadené rozhodnutí, jak vyplývá z rozdělovníku, bylo doručeno jednotlivě.

52. Pro vyjasnění způsobu doručování nejen z hlediska okruhu účastníků řízení a jeho vlivu na uplatňování procesních práv, ale měla dopad ještě zásadnější skutečnost, asice postavení žalobkyně a legitimita toho, že z titulu jejího postavení nebylo na místě doručovat žalobkyni veřejnou vyhláškou.
53. Žalobkyně byla účastnicí řízení v postavení vlastnice k sousedním nemovitostem tj. domu čp. X a pozemku parc. č. XR v kat. území X s hospodářskými budovami, bezprostředně sousedícími se stavebním záměrem (s lávkou a schodišťovým objektem), a to v bezprostřední blízkosti stavebního záměru, o čemž svědčí i řízení o výjimce z odstupových vzdáleností později vydaném v rámci tohoto řízení dne 22.7.2022 ve znění odvolacího rozhodnutí ze dne 31.10.2022. Tímto rozhodnutím byla Správě železnic, státní organizaci k její žádosti povolena výjimka z odstupových vzdáleností stavby od hranice pozemku žalobkyně parc. č. XR, a to namísto Pražskými stavebními předpisy požadovaných 3 m, odstupová vzdálenost 0, 4 m.
54. Za daného stavu městský soud plně vycházel ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 285/2021-55, který je sice činil ve vztahu k řízení o umístění stavby (a nikoli tedy výslovně ke společnému územnímu a stavebnímu řízení), ale rovněž ve vztahu k řízení s velkým počtem účastníků. Nejvyšší správní soud uvedl, že *doručování veřejnou vyhláškou v řízení s velkým počtem účastníků není obligatorní*. Ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu nestanoví, že v takovém řízení se doručuje veřejnou vyhláškou, nýbrž že v něm lze doručovat veřejnou vyhláškou. Dovožoval tedy fakultativnost tohoto způsobu doručování, jež je podle něj tou podstatnou změnou oproti dosavadní právní úpravě. Vyslovil, že *„Zákon tak správnímu orgánu dovoluje v konkrétním případě doručovat (některým) účastníkům řízení individuálně. Rozdílný způsob doručování v rámci jedné skupiny účastníků řízení přitom neporušuje zásadu rovnosti účastníků řízení, pokud je odůvodněn objektivními kritérii (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008 č. j. 1 Ans 2/2008-52, č. 1626/2008 Sb. NSS). [22] Nejvyšší správní soud nicméně dospěl k závěru, že ve věci stěžovatele nejen že odvolací správní orgán stěžovateli mohl, nýbrž že musel svá rozhodnutí doručit individuálně. Přiměřeně zde lze odkázat na judikaturu, která vylučuje doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky podle § 42 odst. 4 s. ř. s. těm osobám, jejichž postavení jako osob zúčastněných na řízení je naprosto zřejmé (právě s ohledem na jejich blízký poměr k věci) a jejichž vyrozumění nemůže soudu činit žádné zvláštní obtíže (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

dne 25. července 2007 č. j. 1 As 1/2007-104, ze dne 29. května 2013 č. j. 6 AOs 3/2012 -74, ze dne 10. prosince 2014 č. j. 9 AOs 7/2013-88 či ze dne 4. března 2015 č. j. 1 As 152/2014-115)“.

55. Uvedené závěry Nejvyššího správního soudu lze bez rozumných pochybností vztáhnout nejen na doručování samotného rozhodnutí, ale i na tak významný dokument, jakým je oznámení o zahájení řízení o vydání společného povolení, je-li jeho součástí poučení o právech účastníků řízení a nadto poučení o možnosti jejich uplatnění v koncentrační lhůtě pouhých 15 dnů, která dle žalovaného současně zahrnovala (dle soudu poněkud „podprahové“) i vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí, byť ve znění poučení o možnosti nahlížení do spisu.
56. Lze tak uzavřít, že uvedené tak nasvědčuje nevhodnosti nepřímého doručování žalobkyni veřejnou vyhláškou v jejím postavení vlastnice nemovitostí v těsné blízkosti záměru, o čemž vypovídá i později vydané rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností a její četné námitky poukazující na ohrožení staveb žalobkyně,
57. Stavební úřad tak pochybil, pokud žalobkyni již v prvostupňovém rozhodnutí nevyzval k seznámení s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k nim dle § 36 odst. 3 správního řádu jednotlivě, ale doručoval jí prostřednictvím úřední desky. Uvedené procesní pochybení s vlivem na práva žalobkyně nemohl žalovaný napravit až výzvou k seznámení se s podklady pro rozhodnutí v odvolacím řízení dne 4. 10. 2022, neboť takový postup je v rozporu se zásadou dvojinstančnosti řízení.
58. Shodně pochybil stavební úřad i v řízení o výjimce z odstupových vzdáleností zahájeném dne 23. 6. 2022, kdy již žalobkyně sice byla v tomto řízení vyrozuměna oznámením ze dne 23. 6. 2022 přímým doručením, avšak nebyla jí dáno na vědomí, kdy se lze seznámit s podklady pro rozhodnutí, když správní orgán koncentraci řízení pojal obdobně jako v oznámení o stavebním záměru, totiž poučením o nahlížení do podkladů rozhodnutí v době, kdy měly dotčené orgány ještě uplatnit svá stanoviska. Žalobkyni bylo až přípisem ze dne 17.10.2022 sděleno, že řízení bylo doplněno podklady a žalobkyně se vyjádřila k podkladům pro vydání rozhodnutí až v odvolacím řízení dne 24.10.2022
59. Ze spisu je zřejmé, že v průběhu řízení o stavebním záměru byl doplňován spisový materiál, přičemž správní orgány nedaly žalobkyni možnost včas se k podkladům řízení vyjádřit a zejména, šlo-li o těsnou blízkost jejich nemovitostí a hrozící dotčení (i vzhledem ke stáří staveb a jejich stavu), který je ostatně v napadeném rozhodnutí i zmíněn, nevešly na její požadavek, opakující se i v odvolání ze dne 13.8.2022 proti povolení stavebního záměru, nařídit ve věci ústní jednání spojené s ohledáním na místě.
60. Stavební řízení a potažmo odvolací řízení tedy byly zatíženy procesními vadami, kdy spis byl doplňován rozhodnutím o povolení výjimky, které záviselo na posouzení všech žalobkyní namítaných skutečností ohledně vlivu stavebního záměru na stavby a pozemek žalobkyně. Žalobkyně namítala neseznámení s podklady pro řízení o výjimce a těmito podklady byly podklady z archívu stavebního úřadu a mapové zdroje vyhledavače Google, které by bez námitek žalobkybě v odvolacích řízeních mohly obstát z hlediska pohledů na dům a souvisejících staveb ve vlastnictví žalobkyně, případně vzdáleností, nemohou však vést k přesvědčivému přezkumu námitek žalobkyně o situaci v místě samém, o ohrožení statiky budov na pozemcích žalobkyně a narušení soukromí. Žalovaný sám v odvolacím rozhodnutí o výjimce ze dne 31. 10. 2022 připustil a z řady dílčích posouzení v tomto rozhodnutí vyplývá, že se stavební úřad a žalobkyně neshodnou na místních poměrech (charakter místnosti s oknem v západní straně domu čp. 82, dodržení limitů hluku, přetížení Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

terénu nad obvyklou míru, poškození zdi hospodářského stavení apod.) Z uvedených důvodů dle názoru soudu, byla v řízení o vydání společného povolení zkrácena práva žalobkyně takovým způsobem, že to mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovanému bylo známo, jakými argumenty ohledně skutkového stavu v místě jejich nemovitostí žalobkyně oponuje stavebnímu úřadu, byl si vědom stavu hospodářských stavení a neudržované zdi na hranici pozemku, jehož se týká povolení výjimky, avšak v konfrontaci se spisovými materiály z archivu a z mapových podkladů neověřil k žádosti žalobkyně poměry na místě samém. Žalobkyně vlivem porušení jejich práv k seznámení se s podklady pro rozhodnutí neměla možnost v koncentrační lhůtě reagovat ani na Souhrnnou technickou zprávu, z níž je skutečně zřejmé, že staticky byl posuzován charakter lávky a její umístění, založení do povrchu a bylo jen konstatováno, že se stavbou – v místě umístění pilíře nezasahuje pod základy staveb, což v celkovém kontextu stavebního záměru ve vztahu k dotčení žalobkyně není v úplnosti vypovídající. Soud tedy přisvědčuje žalobkyni v tom, že v této souvislosti postrádá napadené hodnocení i zákonem požadované posouzení závěrů Souhrnné technické zprávy z hlediska vlivu stavebního záměru na pozemky a stavby žalobkyně.

61. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze přikročil ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení, spočívající v porušení procesních práv žalobkyně ve způsobu doručování, v neumožnění včas uplatnit námitky proti zahájení společného řízení, v neposkytnutí prostoru pro seznámení se s podklady již v řízení před správním orgánem 1. stupně a rovněž v tom, že s ohledem na povahu sporu a skutkovou oponenturu žalobkyně nebyly náležitě, bez jakýchkoliv pochybností, k návrhu žalobkyně vyjasněny poměry pozemků a staveb šetřením na místě samém.
62. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaný odstraní následky porušení práv žalobkyně a v součinnosti se žalobkyní stavební záměr opětovně přezkoumá z hlediska všech relevantních skutkových poměrů a zákonných požadavků.
63. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci podané žaloby úspěch, soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení žalobě. V řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobkyně úspěšná nebyla.
64. Náklady řízení, jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč z podané žaloby a dále náklady vynaložené na právní zastoupení žalobce advokátem. Ty spočívají jednak v odměně za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), tedy za převzetí zastoupení, podání žaloby a účast při jednání, přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů činí 3 100 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.), a dále ve třech paušálních částkách ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, proto s připočtením částky DPH ve výši 2 142 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) celková výše nákladů důvodně vynaložených žalobcem na řízení v této věci tak činí 15 342 Kč.
65. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je dán ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť osobě zúčastněné na řízení soud v řízení před soudem žádné povinnosti neuložil.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 28. srpna 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.